

Skatteministeriet

11. december 2020
J.nr. 2020 - 10741

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 125 af 1. december 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Honore Østergaard (V).

Morten Bødskov

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor arbejdsskadesystemet – som den eneste erstatningsordning – er pålagt en beskatning i form af en betydelig arbejdsskadeafgift på såvel erstatningerne som sagsbehandlingen, som endda er uden incitament til at forebygge arbejdsskader for virksomhederne, men alene fungerer som en skat på at have ansatte?

Svar

Arbejdsskadeafgiften blev indført med Aftale om finansloven for 2012 med virkning fra den 1. januar 2013 med henblik på at fremme indsatsen for et bedre og mere sikkert arbejdsmiljø. Det nuværende arbejdsskadesystem indebærer et objektivt ansvar for arbejdsgiveren kombineret med, at denne har pligt til at tegne forsikring mod de økonomiske følger af arbejdsulykker (kun private arbejdsgivere) ligesom der skal betales bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Forsikringsselskaberne og AES står derefter for at udbetale eventuel erstatning. Der ligger i denne ordning således en tilskyndelse til at sikre bedre og mere sikkert arbejdsmiljø for at nedbringe forsikringspræmierne til forsikringsselskaber og AES.

Afgiften pålægges arbejdsgiverne og opkræves af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) sammen med det ordinære AES-bidrag. Afgiften udgør 17 pct. af de indbetalte bidrag til AES vedrørende erhvervssygdomme og 12 pct. af tilkendte erstatninger og godtgørelser på ulykkesområdet. Afgiften fungerer således i praksis som et tillæg til forsikringspræmierne og forstærker således tilskyndelsen at forbedre arbejdsmiljøet og forhindre arbejdsskader.

Virksomhedernes udgift til arbejdsskadeafgiften afhænger af branche. Virksomheder, der er en del af branchegrupper med høje udgifter til arbejdsskader, skal betale højere bidrag end virksomheder, der er en del af i branchegrupper med mindre udgifter. Den enkelte virksomhed opkræves en arbejdsskadeafgift, der afspejler udgifter til arbejdsskader i den pågældende branche. Foruden dette afhænger den enkelte virksomheds udgift til arbejdsskadeafgiften af antal årsværk.

For den enkelte virksomhed er udgiften til arbejdsskadeafgiften således ikke direkte koblet til antal arbejdsskader på virksomheden. Det betyder, at den enkelte virksomhed i forholdsvist begrænset omfang kan påvirke sin udgift til arbejdsskadeafgiften.

Afgiften vil dog – alt andet lige – give den enkelte branche et øget økonomisk incitament til at reducere omfanget af arbejdsskader. Det vil imidlertid kræve en koordinering af virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøindsats for at det vil slå mærkbart igennem på afgiftsbetalingen. Arbejdsskadeafgiften giver således incitamentet til at etablere en koordineret arbejdsmiljøindsats, navnlig i brancher med mange arbejdsskader.

Der kan desuden på et mere overordnet plan være en positiv effekt af arbejdsskadeafgiften på antallet af arbejdsskader, da afgiften tilskynder til at flytte aktivitet fra skadestunge til skadeslette erhverv.